

**Gimsiančiam laikas ateina:
Ruoškis stebuklą sutikti.
Ugnelėmis žvaigždės
[plevena**

**Oranžinį gruodžio rytą.
Dauginas tai, ko negaila –
Imti sunkiau, nei duoti.
Sutikim visus su meile.
[Meile, triumfuoki!**

(Rasvita Kundrotaitė)

Skaitiniai sielai

Bruno Ferrero

Klastingas velniūkštis

Sykį gyvena apsukrus klastingas velniūkštis. Visa savo esybe jis niršiai pavydėjo žmonėms laimės. Ypač jis mėgo kankinti vaikus, sukeldamas barnius ir muštynes mokyklose. Velniūkštis labai nekentė vieno metų laiko – Kalėdų. Tuo metu pasaulis būdavo pilnas angelų, žmonės jausdavosi geresni, o velniai būdavo siunčiami pragaran.

Taigi vienais metais sugalvojo planą, kurį pavadinti velnišku – tai švelniausia, ką galima pasakyti. Išdėstė savo tūžmingą ketinimą didžiajam velnių vadui, pačiam šetonui. Šis kvatodamas paplekšnojo savo stora letena per žvynuotus velniūkščio pečius ir pagyrė:

- Puiku, mano berniuk! Bus tikra velniava!

Mažasis nevidonas numatė taikinį: atsitiktinai pasirinktą laimingą Marki šeimą. Nieko nenutuokianti Marki šeima, kaip visada, rūpestingai ir su tam tikru jauduliu ruošėsi Kalėdoms. Ant namų durų kabėjo žaliai raudona girlianda, Advento kalendoriaus visos drelės jau buvo atidarytos, o iš jų dirščiojo šventieji ir šventosios.

Nukelta į 3 p.

„Saulės delne“

Švėkšnos „Saulės“ gimnazijos laikraštis
2013-2014 m. m. gruodis

Mintys prieš Kalėdas

„Tai laikas, kai pradedi geriau matyti, geriau girdėti kitus žmones...“

Pasitikdami didžiąsias metų šventes, klausėme savo skaitytojų, kas jiems yra gruodžio 25-oji, ką ši diena reiškia, kaip ji švenčiama, kas tą dieną yra svarbu. Dar domėjomės, ką žmonės mano apie šios šventės komerciškumą. Atrodo, visi žino, kad gruodžio 25 diena – Kalėdos. Bet kaip kiekvienas skirtingai kalba apie šią šventę...

Direktorė Dalia Dirgėlienė:

- Tai šviesos, ramybės ir susitaikymo su visais diena. Man tai pilna šviesos diena. Švenčiame labai senoviškai. Visi būna pasveikinti, belieka ramiai pabūti namie, užsidegti žvakę, pasikalbėti... Gražu, kada yra daug šviesos. Vertybė yra ne tai, už kiek dovanoji, svarbu – savo darytą darbą. Šiltesnė eglutė yra papuošta savo darytais papuošimais, o ne pirktais, nes tada ji būna šalta.

Laurynas, IIa klasė:

- Jėzaus Kristaus gimimas man tai nuostabiausia šventė, per kurią galiu su tėvais linksmai pasėdėti, pakalbėti ☺ Švenčiu įprastai, kaip ir daugelis kitų žmonių. O svarbiausia tai, jog per šią šventę pamatau seniai matytus artimus žmones. Mes tai niekur neskubam sveikinti draugų, giminaičių, nes atėjus vakarui susirenkam ir pasveikinam vienas kitą. Tai viena mano mėgstamiausių švenčių, o materialūs dalykai nėra svarbūs, kadangi ne pinigams rinkti skirta ši šventė.

Technologijų mokytoja Danutė Šneideraitienė su dukra Mante:

- Kalėdos - šeimos susibūrimas, ramybė. Labiau susirenkame Kūčių vakarą su šeima nei Kalėdų vakare. Tai šeimos susibūrimo ir ramybės šventė. Manau, kad esmė yra tradicijų puoselėjimas.

Rimantė, 7b klasė:

- Tai dovanų metas. Susėdame prie stalo ir kartu praleidžiame laiką. Svarbiausia patirti kuo daugiau išpūdžių ir išpakuoti kuo daugiau dovanų.

Urtė Paldauskaitė, Ib klasė:

- Kalėdos - Kristaus gimimas:). Nuo pat mažumės per Kalėdas važiuojame pas močiutę. Susirenka visa giminė, nes Kalėdos - tai šeimos šventė ir kitaip jau jų nebeįsivaizduoju.:)) Tai šventė, per kurią reikia būti su savo brangiausiaisiais žmonėmis, o tai ir yra didžiausia dovana.

Laima Žukaitė, IIa klasė:

- Kalėdų rytą būnu su šeima, o vakare su draugais. Vieni kitiems dovanojame dovanas. Svarbu šventinė nuotaika.

„Tai laikas, kai pradedi geriau matyti, geriau girdėti kitus žmones...“

Ineta Kanapeckaitė, Ib klasė:

- Kalėdos reiškia šeimos susiejimą, pasibuvimą kartu, džiaugsmą, meilę šeimos nariams. Ryte atsikėlę randame dovanų, jas išpakuojame, pasveikiname vienas kitą! Tada einame į bažnyčią. Grįžę visi susėdame prie bendro stalo, džiaugiamės dovanomis, dalinamės išpūdziais apie praėjusius metus.

Tikybos mokytojas Remigijus Oželis:

- Gruodžio 25 diena – Kalėdos – Jėzaus gimtadienis. Be Jėzaus gimimo nebūtų krikščionybės, krikščioniškos kultūros ir moralės. Tai džiaugsmo diena, nes prisimename tą, kuris paskelbė mums džiugią naujieną, t.y., jog mes galime būti amžinai laimingi. Tai šviesos šventė. Tikinčiam žmogui Jėzus yra šviesa. Man Kalėdos reiškia džiaugsmą, ramumą, šeimos bendruomenę... Jėzus gimė šeimoje, mes gimstame šeimose, todėl ši diena - šeimos šventė.

Kalėdų rytą pirmiausia su šeima einu į bažnyčią pagerbti šios dienos katalikiško Jėzaus. Dalyvauju su bendruomene rytinėse bernelių šv. Mišiose. Grįžus – šventiniai pusryčiai su šeima. Po to susitikimas ir bendravimas su brolio ir seserų šeimomis.

Apie komerciškumą manau taip: žmogus gyvas ne vien dvasia, bet reikia ir pavalgyt, apsirengti... Blogai, labai, labai blogai, kad per apsipirkimus užmirštame svarbiausią asmenį, dėl kurio yra ši šventė – Jėzų. Viskas, kas yra šiame pasaulyje, yra gėris (komercija taip pat), bet visur reikalingas saikas ir atsakomybė.

Mokytoja Valentina Pielikienė:

- Per Kalėdas visa giminė susirenka pas močiutę. Mažiesiems dovanojame dovanas ir švenčiame. Manau, kad ši šventė yra paverčiama komercine, vis labiau atgyvena pačių gamintos dovanos.

Daiva, IIIa klasė:

- Gruodžio 25-oji – Kalėdos, Kristaus gimimas. Svarbu pasveikint tėvus, draugus ir linksmai atšvesti:)

Informatikos mokytojas Albinas Stonis:

- Kalėdos, gimimas, šeimos šventė. Komerciskumą vertinu teigiamai: vienas kitą papildo.

Mokinys iš 5 klasės:

- Gruodžio 25 diena – Kalėdos. Visa šeima būnam prie kalėdinio stalo.

Mokytoja Danguolė Jančiauskienė:

- Gruodžio 25-oji yra šeimos šventė. Tiksliau – naktis. Ji pilna stebuklo. Naktis, kai nesuprasi, kur baigiasi realybė, o kur fantazija. Ir būtinai tai tikro Kalėdų senelio laukimo naktis. Man ši naktis pati gražiausia metų šventė. Laikas būti kartu.

Kalėdas praleidžiu su šeima. Prieš tai ilgos valandos virtuvėje – verdami, kepami šeimos mėgstami valgiai. Pakuojamos dovanos. Išvakarėse smalsiai žvilgčiojama po eglutę. Bandoma išpėti, kas blizgiuose maišuose. Tokia mano kalėdinė šventė nuo kūdikystės.

Svarbu viskas – buvimas kartu per vakarienę, pusryčius, pietus, pokalbiai, džiaugsmas išpakuojant dovanas. Pokalbiai apie viską – smulkmenas, atliktus mažus ir didelius darbus.

Man netrukdo komerciškumas. Tiksliau – aš nesvarstau, ar jis geras, ar blogas. Juk jis visada buvo ir bus didžiųjų švenčių palydovas. Kita vertus, jis šiek tiek talkina kalėdiniam stebuklui – blizgučiai, reklama dar gruodžio pradžioje nušviečia tamsųjį paros metą. Švyti langai, medžiai, namai ir Kalėdų eglė. Tas švytėjimas persikelia į mano nuotaiką, jausmus, netgi menkus sprendimus.

Kalėdos – tai laikas, kad jautiesi ypatingai. Tai laikas, kai pradedi geriau matyti, geriau girdėti kitus žmones... Visus sveikinu su ateinančiomis gražiausiomis metų šventėmis.

Aurelija Gumbelevičiūtė, Šilutės Vydūno gimnazija:

- Gruodžio 25 diena yra Kalėdos (Jėzaus gimimo šventė). Kalėdos man asocijuojasi su krikščionyste, namų jaukumu ir artimųjų šiluma. Per Kalėdas ryte einame su šeima į bažnyčią, dieną tyro šventinė nuotaika, valgome gausius šventinius pietus, prieš tai sukalbėję maldą ir padėkoję už suteiktas gėrybes. Keičiamės dovanomis, sveikiname vienas kitą ir visą likusį laiką šnekučiuojamės, žiūrime filmus ir pan.

Tai tokia diena, kai turėtumėm pamiršti materialines vertybes, neturėtumėm sukti galvos dėl brangių dovanų ir išpūdingų staigmenų artimiesiems ar draugams. Ši šventė ir yra tam, kad visi susėstų prie bendro stalo, prisimintų apie tai, ką kiekvieną dieną pamiršta, ir pasidalintų savo šiluma su kitais.

Bruno Ferrero

Klatingas velniūkštis

Prakartėlė, kurioje buvo dešimtys statulėlių, avelių, žąsų, vištų, dunksnojo iš popieriaus suklijuoti kalnai, spindėjo iš veidrodžio šukių padaryti ežerėliai, o virš galingos uolos skraidė ant drabužių kabyklos pritvirtinti angelėliai, užėmė beveik visą prieškambarį. Svetainėje spindėjo Kalėdų eglutė, nusagstyta raudonomis ir mėlynomis lempelėmis bei šokoladukais. Dovanos buvo tvarkingai sukrautos kampe, o iš virtuvės sklido viliojantys keпамų gardesiu kvapai. Nuostabios, gausios gėrybių, džiugios Kalėdų išvakarės – kaip kasmet.

Iliustravo Milda Kuzaitė

Marta ir Matas, septynerių ir dešimties metų vaikai, grįžo iš parapijos jaunimo centro, kur repetavo giesmes iškilmingoms Mišioms. Žingsniuodami namo nuo šalčio įraudusiais skruostais ir spindinčiomis akimis, draugiškai ginčijosi.

- Tai buvo tikras Kalėdų senelis!

- Ne. Kalėdų senelis yra storesnis ir senesnis!

- Tai buvo jis! Ir man pašnibždėjo, kad šįvakar ateis pas mus į namus... po Kūdikelio Jėzaus.

- Bet jo barzda buvo dirbtinė!

Vaikai, pakaks! – nutraukė juos zujanti virtuvėje mama. – Artėja Kalėdų naktis. Nueikite paimti Kūdikelio Jėzaus statulėlės ir paguldykite į ėdžias. Tik nesugriaukite prakartėlės krioklių ir tiltų, kaip pernai...

Kaip tik tuo metu klatingas velniūkštis ėmėsi veikti.

- Kūdikelio Jėzaus nėra! Jis dingo! – sušuko vaikai.

- Paieškokite prie prakartėlės.

- Ir prakartėlės nėra!

- Ką čia taušk... Čia tai bent! Tikrai nėra!

Prieškambaris buvo tuščias tuštutėlis. Mama su vaikais nubėgo į svetainę: čia nebuvo nei Kalėdų eglutės, nei dovanų.

Tuo metu grįžo namo tėtis. Jis atrodė kiek nustebęs. Vilkdamas paltą paklausė:

- Kodėl išjungėte spalvotas lempeles ir nukabinote nuo durų girliandą?

Visi apstulbę sužiuro vienas į kitą. Kas gi čia vyksta? Dingo ir Advento kalendorius, ir ant komodos gulėję laišakai Kūdikeliui Jėzui. Po to, apimti trumpos panikos, visi suprato, kad dingo ir dar kai kas: gaminamų skanėstų kvapai. Nubėgo į virtuvę: įdarytas pyragas, šampanas, kepsnys, plakta grietinėlė, virtiniai su mėsa... viskas buvo dingę! Niekur nesimatė ir raudonos staltiesės su žvaigždutėmis, žvakidės su žvakėmis, dygialapio bugienio šakelių, sidabrinio kibirelio šampanui.

- O ne! – sušuko Matas. – Dingo net pyragas!

- Na ir velniava, - pratrūko tėtis.

Nors nieko nežinojo, tačiau pataikė kaip pirštu į dangų.

- Visos parduotuvės jau uždarytos, - susikrimto mama. – Gal liko bent koks kiaušinis vakarienei...

- O po to eisime miegoti... arba žiūrėsime televizorių... – tarė vis dar neatsitokėdamas iš nuostabos tėtis.

- Bet juk Kalėdos! – su ašaromis akyse sušuko Marta ir Matas.

- Nebeturime vainiko su žvakėmis, kalendoriaus, prakartėlės, eglutės... – karštai piktinosi Marta.

- Nei dovanų! – pridūrė Matas.

- Nei įdaryto pyrago, nei virtinių su mėsa, nei šampano, - sudundėjo tėtis.

Net ir mamos akyse suspindo ašaros, tačiau ji įstengė nežymiai nusišypsoti:

- Tačiau Kalėdos yra kas kita. Yra kai kas, ko niekas negali iš mūsų atimti!

- Po galais, iš tiesų! – suriko tėtis. – Niekas negali pavogti mūsų tikrųjų Kalėdų!

Išskėtė rankas ir tvirtai apglėbė žmoną ir vaikus.

- Ar žinote, ką padarysime? Eisime į lauką ir švęsime po žvaigždėtu dangumi. Šiltai apsirenkime ir eime!

Bruno Ferrero

Klastingas velniūkštis

Į nedidelį sodą sklido tik gatvės žibintų ir šalia esančių namų langų šviesa. Lyg keturi iš skėstančio laivo išsigelbėję ir atsidūrę salelėje laimingieji, mama, tėtis ir vaikai stipriai stipriai apsikabino.

- Gerai pagalvojus, kai Jėzus gimė, jis neturėjo net patalpių, - tarė tėtis.

- Užtat turėjo asilą ir jautį, - priminė Marta.

- Ir mes juos turime, - šelmiškai tęsė Matas, rodydamas į mamą ir tėtį. Visi prapliupo juoktis, dar tvirčiau laikydamiesi už rankų.

- Norėjau pasakyti – Mariją ir Juozapą, - juokdamasis pasitaisė berniukas.

Jie buvo visi kartu, vienas kitą mylėjo, o galbūt tai ir buvo Kalėdos. Tuo metu jie išvydo krintančią didžiulę žvaigždę su ilga švytinčia uodega tarsi karališku šleifu, nuo kurio ant šeimynėlės pažiuro spindintis lietus. Tai buvo tik akimirka, tačiau jie viską aiškiai matė. Juos užliejo tikras Kalėdų džiugesys ir jie pasijuto laimingi kaip niekada.

Už šiukšlių konteinerio pasislėpęs klastūnas velniūkštis iš pykčio graužė sau nagus ir graužė juos tol, kol visiškai nusigraužė.

Svarbu žmonės, ne daiktai.

Parinko Emilija Kundrotaitė

Mintys prieš Kalėdas

Atkelta iš 2 p.

Liveta Žąsytytė, IVa klasė:

- Man Kalėdos reiškia šeimos susibūrimą. Šią šventę švenčiu kartu su šeima arba artimais žmonėmis prie bendro stalo ir Kalėdų eglutės. Apie komerciškumą galiu pasakyti, kad daugeliu atžvilgių platus pasirinkimas ☺

Dailės mokytoja Jūratė Leonienė:

- Kalėdos – tai dovanos, susitikimai su mielais žmonėmis. Per Kalėdas būnu namie, važiuoju pas mamą, keičiamės dovanomis, važiuojame čiuožinėti rogutėmis ☺ Man komercija netrukdo – patinka pirkti dovanas.

Greta Oželytė:

- Kalėdos man reiškia gerumą, šilumą, ramybę, daug malonių dalykų. Šią šventę aš švenčiu su šeima labai linksmai. Svarbūs nematerialūs dalykai. Svarbiausia yra gerumas, laimė, šios šventės padarymas ypatinga.

**Parengė Agnė Giedraitė, Aisidora Kriauzaitė,
Evelina Valentaitė, Lina Nausėdaitė, Evelina Bliūdžiūtė,
Odeta Būdvytytė, Emilija Kundrotaitė, Silvestras Merliūnas**